

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Lubice Filovej a JUDr. Júlie Horskej v právnej veci žalobcu: **JUDr. V. H.**, proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny**, Špitálska č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného číslo A/2009/00277/7 z 8. júla 2009 a číslo A/2009/00277/6 z 9. júla 2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 3. februára 2010, č.k. 7S/87/2009-35, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 3. februára 2010, č.k. 7S/87/2009-35, **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. A/2009/00277/7 z 8. júla 2009 a č. A/2009/00277/6 z 9. júla 2009.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že rozhodnutím žalovaného číslo A/2009/00277/7 z 8. júla 2009 bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie č. 2009/05635/7

z 22. apríla 2009, ktorým s poukazom na § 5 ods.2 písm. a/, § 17 ods.1, § 29 ods.1, 3, 4 písm. a/ zákona č. 599/2003 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) bola žalobcovi uložená povinnosť vrátiť dávku a príspevky vyplatené neprávom za obdobie od 1. januára 2007 do 28. februára 2007 v sume 112,86 €, od 1. mája 2008 do 31. mája 2008 v sume 33,19 € a od 1. augusta 2008 do 31. augusta 2008 v sume 49,79 €, spolu v sume 195,84 €, zvýšenú o 10 %, teda o 19,58 €, celkovo 215,42 €. Rozhodnutím žalovaného č. A/2009/00277/6 z 9. júla 2009 bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. 2009/05635/6 z 20. apríla 2009, ktorým bola žalobcovi podľa § 10 ods. 2 písm. a/, § 17 ods. 1, § 26 ods. 2, § 29 ods. 1, 3, 5 zákona od 1. novembra 2008 znížená dávka a príspevky na sumu 58,43 € mesačne a súčasne mu bola zastavená výplata príspevkov v trvaní 6 mesiacov od 1. novembra 2008 do 30. apríla 2009.

Krajský súd poukázal na to, že žalobca bol povinný v žalobe uviesť, v čom vidí nezákonnosť rozhodnutia žalovaného a uviesť právnu argumentáciu proti napadnutým rozhodnutiam. Také dôvody žalobca v žalobe neuviedol. Pokiaľ žalobca argumentoval, že nepoberal žiadne príjmy, krajský súd mal z administratívneho spisu žalovaného za preukázané, že žalobca poberal príjmy od fyzických osôb za vykonané právne služby v rozsahu, v akom boli vyčíslené v odôvodneniach oboch napadnutých rozhodnutí žalovaného správneho orgánu. Podľa názoru krajského súdu poskytovanie právnych služieb za účelom získania odmeny za jej vykonanie nie je príležitostnou činnosťou v zmysle ustanovenia § 5 ods. 4 písm. j/ zákona a preto žalobcovi nebolo možné vyplácať dávku a príspevky. Dospel k záveru, že žalovaný rozhodol o zastavení výplaty príspevkov na obdobie v trvaní šesť mesiacov a o povinnosti žalobcu vrátiť dávku a príspevky v súlade so zákonom.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním. Žiadal, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, lebo súd konal v jeho neprítomnosti i keď sa písomne ospravedlnil a podľa jeho názoru boli dôvody ospravedlniteľné. Je v hmotnej núdzi, cestovanie je nákladné a vlak je drahší ako autobus, pričom ako dôvod ospravedlnenia uviedol aj štrajk autodopravcov, ktorí blokovali hlavné komunikácie. Vec podľa neho nie je objektívne rozhodnutá, lebo nevychádza zo záverov vykonaného dokazovania. Napriek tomu, že A.... B. vydal doklad o prijatí peňazí, tento mu žiadne peniaze nedal. Rozhodnutia žalovaného nemôžu byť preto objektívne a konečné a v tejto časti je potrebné vykonať dokazovanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu z 12. apríla 2010 navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozhodnutia žalovaného a rozsudok krajského súdu v rozsahu odvolania v medziach žaloby, odvolanie prejednal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu vyhovieť nemožno.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Žalobca v odvolaní v prvom rade namietal, že krajský súd vo veci pojednával napriek tomu, že svoju neúčast' ospravedlnil a nesúhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti.

Podľa § 250g ods. 2 OSP ak sa účastníci na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

Podľa § 101 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvej vety OSP súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka.

Žalobca bol riadne predvolaný na pojednávanie a svoju neúčast' ospravedlnil. Krajský súd posudzoval žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania z dôvodu žalobcom uvádzanej snehovej kalamity v Michalovciach a blokovania komunikácií autodopravcami, preveril zjazdnosť komunikácií na trase Michalovce-Košice a zistil, že uvedené cestné spojenie bolo bezproblémové a dospel k záveru, že žalobca sa mohol pojednávania zúčastniť. Ospravedlniteľným dôvodom podľa názoru odvolacieho súdu nie je ani v odvolaní uvádzané vyššie cestovné vlakom v porovnaní s autobusovou dopravou (cca o 1 €). Aj odvolací súd preto dospel k záveru, že nebol daný dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Pokiaľ krajský súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 3. februára 2010, týmto jeho postupom žalobcovi nebola odňatá možnosť konať pred súdom.

Druhým odvolacím dôvodom bolo tvrdenie žalobcu, že od A. B. peniaze neprevzal, hoci mu o tom vydal doklad, a že táto okolnosť by mala byť dôvodom na doplnenie dokazovania. V žalobe pritom žalobca uviedol, že „u pána B. išlo iba o režijné náklady“.

Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že príjmovým pokladničným dokladom č. 7/07 z 28. februára 2007 žalobca potvrdil, že od A. B. prevzal dohodnutú odmenu za „rozvod manželstva a iné“ v sume 3 000,- Sk, na príjmovom pokladničnom doklade (bez uvedenia čísla) z 13. mája 2008 potvrdil prevzatie sumy 1 000,-Sk od A. B. za spísanie návrhu súdu a príjmovým pokladničným dokladom číslo 23-25/08 z 28. augusta 2008 potvrdil, že od A. B. prevzal 1 500,- Sk za „tr. oznámenie, exekúciu, náhradné výživné“. Žalobca na potvrdení z 26. júla 2007 potvrdil, že A. B. mu na účely poplatkov v rozvodovom konaní zaplatil 2 100,- Sk. A. B. v čestnom vyhlásení z 8. apríla 2009 na č.l. 93 administratívneho spisu prehlásil, že za zastupovanie vo veci rozvodu manželstva a zverenia detí do výchovy zaplatil žalobcovi 28. februára 2007 odmenu 3000,- Sk a 2 100,- Sk na zaplatenie rozvodového konania, dňa 13. mája 2008 mu zaplatil 1 000,- Sk za spísanie návrhu na manželské výživné a za spracovanie trestného oznámenia za neplatenie výživného na deti manželkou a náhradného výživného a za spracovanie návrhu na exekúciu žalobcovi zaplatil 1 500,- Sk. A. B. v tomto vyhlásení uviedol aj to, že žalobcovi 28. februára 2007 zaplatil aj sumu 2 100,- Sk na zaplatenie rozvodového konania.

Z uvedených dokladov mal aj odvolací súd za jednoznačne preukázané, že A. B. žalobcovi za zastupovanie v rozvodovom konaní, resp. za spísanie podaní zaplatil dňa 28. februára 2007 odmenu 3 000,- Sk, dňa 13. mája 2008 odmenu 1 000,- Sk a 28. augusta 2008 odmenu 1 500,- Sk. Z výšky odmien je už vzhľadom na deklarovaný účel platieb zrejmé, že nešlo o tzv. režijné náklady. Tvrdenie žalobcu, že od A. B. žiadne peniaze neprevzal, hoci mu vydal potvrdenie o ich prevzatí, preto odvolací súd považoval za nelogické a účelové.

Pokiaľ ide o platbu 2 100,- Sk, zaplatenú p. B. 28. februára 2007, z dokladov založených v administratívnom spise je zrejmé, že išlo o platbu na účely zaplatenia súdnych poplatkov. Túto skutočnosť vzal do úvahy aj žalovaný, lebo v napadnutých rozhodnutiach uviedol, že príjem 2 100,- Sk od A. B. na účely pomoci v hmotnej núdzi nezohľadnil a teda, že pre posúdenie veci tento príjem nebol rozhodujúci.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutia žalovaného v medziach žaloby za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 250ja ods.3 veta druhá O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanému nárok na náhradu trov nevznikol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26.januára 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Anna Koláriková